

Arrest

nr. 306 252 van 8 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2 / 004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, echtgenoten, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 10 maart 2020 en verzoeken beiden op 12 maart 2020 om internationale bescherming. Op 28 september 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekers tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag naar verzoekers aangetekend worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U huwde in 2008 met V. P. (O.V. x.xxx.xxx) met wie u vier kinderen heeft. Jullie woonden afwisselend in het dorp Martkopi en in Tbilisi.

Toen uw vrouw 4 jaar oud was heeft haar moeder haar vader gedood. Uw schoonmoeder werd vrijgesproken omdat ze eerder meerdere klachten had ingediend tegen haar gewelddadige man. Op de dag van de begrafenis werd uw vrouw uit wraak ontvoerd naar Rusland door drie broers van haar vader, die afkomstig waren uit Svanetië en lid waren van een criminele organisatie ('dieven binnen de wet'). Met de hulp van de toenmalige Georgische regering en president slaagde uw schoonmoeder erin om haar dochter terug te laten keren naar Georgië. Sinds uw huwelijk kende uw familie ook problemen met onbekenden. In 2011 was u op weg naar huis toen u door twee onbekenden met een mes werd aangevallen. Ze zeiden dat u moest zwijgen en stoppen, maar u had geen idee wat ze bedoelden. Later werd uw hond gedood. Na de geboorte van jullie zoon D. in maart 2012 werd uw vrouw tweemaal telefonisch bedreigd door haar ooms. Toen uw zoon ongeveer twee jaar was poogde een onbekende hem tweemaal van school te ontvoeren. Uw vrouw deed tevergeefs een beroep op de wijkagent. U denkt dat er nog veel dingen zijn gebeurd die uw vrouw niet heeft verteld. In 2013 reisde u naar Duitsland waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw vrouw en kinderen kwamen vijf maanden later ook naar Duitsland. Toen u vernam dat een oom van uw vrouw naar Duitsland zou komen, hebben jullie eind 2017 Duitsland verlaten en een verzoek ingediend in Frankrijk. Jullie leefden er tien maanden op straat waarna jullie een verzoek indienden in Nederland.

In 2018 was uw schoonmoeder te gast in een tv programma waarin ze vertelde wat ze had meegemaakt. Hierna werd ze door de familie van haar man beledigd en zeiden ze dat ze een moordenaar is. Ongeveer twee jaar terug werd jullie huis in Martkopi in brand gestoken door de personen met wie jullie problemen hadden.

Toen u vernam dat de Nederlandse autoriteiten jullie zouden repatriëren, kwamen jullie naar België waar jullie op 12/03/2020 een verzoek om internationale bescherming indienden.

U haalt ook aan dat uw in Duitsland geboren dochter autistisch is en begeleiding nodig heeft. Ze moet naar een speciale school, kan niet spreken, heeft geen zichtproblemen, en kan niets zelfstandig doen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende stukken voor: een youtube filmpje van een televisieprogramma waarin uw schoonmoeder te gast was en beelden van een brandend huis, alsook medische attesten m.b.t. uw vrouw.

Uw broer G. T. (O.V. x.xxx.xxx) heeft ook een verzoek in België ingediend hetgeen geen verband houdt met jullie verzoek. Uw andere broer G. T. (O.V. x.xxx.xxx) heeft eveneens een verzoek ingediend hetgeen wel verband houdt met uw verzoek, hij werd geslagen door onbekenden met een gebroken been tot gevolg.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U werd op 22/06/2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u afkomstig was uit een veilig land van herkomst, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Uit uw verklaringen, en deze van uw vrouw afgelegd bij de DVZ (Vragenlijst vrouw pt. 3.5), blijkt dat uw schoonmoeder haar gewelddadige man heeft vermoord, waarna als wraak diens broers uw vrouw ontvoerden naar Rusland toen ze 4 jaar oud was. Met de hulp van de toenmalige Georgische regering en president slaagde uw schoonmoeder erin om haar dochter na enkele jaren terug te brengen naar Georgië. Blijkens de verklaringen van uw vrouw werd zij 5 maanden later opnieuw ontvoerd door haar ooms en kon haar moeder

met de hulp van de president haar opnieuw terughalen naar Georgië. Het CGVS betwist deze voorvallen die zich in de jaren negentig van de vorige eeuw afspeelden niet.

Uw vrouw verklaart verder (Vragenlijst vrouw pt. 3.5) dat zij de jaren na de ontvoering in Azerbeidzjan verbleef en haar moeder in Georgië bleef wonen, dat haar ooms haar bleven volgen en alles wisten over haar, dat ze wachtten tot zij zou trouwen en een zoon zou krijgen, of tot haar moeder een zoon zou krijgen, om dan wraak te nemen. In maart 2012 kregen jullie een zoon genaamd D. en werden jullie opnieuw bedreigd door de ooms die jullie zoon tweemaal probeerden te ontvoeren waarop jullie in 2013 Georgië zijn ontvlucht om in Europa internationale bescherming aan te vragen. Uit uw verklaringen blijkt ook nog dat sinds uw huwelijk uw familie problemen kende met onbekenden, dat u in 2011 door twee onbekenden werd aangevallen met een mes, dat uw hond werd gedood, en dat twee jaar terug jullie huis in Martkopi in brand werd gestoken.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt voorts dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Uit jullie verklaringen (zie jullie Vragenlijst DVZ pt. 3.5 en uw persoonlijk onderhoud CGVS p. 8-9) blijkt dat de moeder van uw vrouw na het doden van haar man niet werd vervolgd door de bevoegde Georgische autoriteiten. De moeder van uw vrouw heeft immers na de moord niet in de gevangenis gezeten noch werd ze gearresteerd omdat de politie door de klachten van uw schoonmoeder op de hoogte was dat haar man haar mishandelde en ze uit zelfverdediging haar man met een bijl doodde toen hij uw vrouw met een heet strijkijzer op haar rug wou verwonden. Nadat uw vrouw door haar ooms werd ontvoerd, kreeg ze ook hulp van de Georgische autoriteiten, tot op het hoogste niveau (m.n. van de toenmalige Georgische president Gamsakhurdia en regering), om haar ontvoerde dochter terug te krijgen uit Rusland. U verklaart ook aanvankelijk dat de ooms na de ontvoering van uw vrouw in Georgië werden vervolgd, niet in Rusland. Verder hierover bevraagd wijzigd u onmiddellijk uw verklaring en stelt u dat er niks is gebeurd, dat ze nooit zijn gearresteerd of gestraft, dat ze misschien iemand hebben omgekocht en zo de zaak werd afgesloten, dat u het niet weet, dat ze invloedrijke mensen zijn die een rechtbank of andere overheidsdiensten kunnen omkopen, en dat u denkt dat ze hetzelfde hebben gedaan. Er moet worden opgemerkt dat u blote beweringen uit gebaseerd op vermoedens zonder enige objectieve bewijzen. Er dient ook gewezen te worden naar de verklaring van uw vrouw bij de DVZ, waar ze aangaf dat nadat ze was vrijgekomen: "mijn ooms zijn officieel als criminelen verklaard. In die periode konden ze niet meer aan ons komen", waaruit blijkt dat de Georgische autoriteiten toen wel degelijk maatregelen hebben genomen tegen haar ooms.

Blijkens uw verklaringen (CGVS p. 5 & 8) en deze van uw vrouw (Vragenlijst DVZ pt. 3.5) was de vader van uw vrouw en diens broers, die afkomstig waren van Svanetië, lid van een criminele organisatie ('dieven binnen de wet'), waartegen de politie onmachtig was om uw vrouw en haar moeder bescherming te bieden. Uit de hierboven aangehaalde motivatie blijkt reeds dat de Georgische autoriteiten weldegelijk bereidt en capabel waren om bescherming te bieden t.a.v. deze criminelen. Meer nog, u verklaart ook (CGVS p. 5 & 10)

dat de vader van uw vrouw 18 jaar in de gevangenis heeft doorgebracht wegens moord, lidmaatschap van een criminele organisatie, beroving en diefstal, en dat zijn broers allemaal reeds veroordeeld zijn geweest tevens wegens lidmaatschap van een criminele organisatie, beroving en diefstal.

U weet verder niet of haar ooms nog recent veroordelingen hebben opgelopen maar stelt dat er mogelijks iemand van hen momenteel in de gevangenis zit, en stelt dat leden van een criminele organisatie nog steeds goede banden hebben met de huidige regering en nog steeds invloedrijk zijn (CGVS p. 10). Er moet opgemerkt worden dat de specifieke omstandigheden waarin uw vrouw en haar moeder werden gevisieerd, i.e. uit bloedwraak door inwoners van Svanetië die leden waren van een criminele organisatie ('dieven binnen de wet'), niet meer tot de actualiteit in Georgië behoren. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de macht van deze maffia groepen begin deze eeuw aantoonbaar was gebroken en dat tegen 2006 zowat elke 'dief in de wet' ofwel in de gevangenis zat of het land had verlaten. Ook blijkt uit deze informatie dat de praktijk van vendetta's in Svanetië sinds 2004 nagenoeg verdwenen is en dat deze praktijk enkel wordt gedaan tussen Svanetiërs. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt ook dat burgers zich voor de problematiek van bloedwraak kunnen wenden tot de Georgische politie, die feiten van bloedwraak behandelen zoals andere strafrechtelijke feiten.

Redelijkerwijze mag aldus verwacht worden dat jullie voor de beweerdelijke problemen die jullie kenden sinds jullie huwelijk in 2008, en vooral sinds de geboorte van uw zoon in 2012, aantonen dat jullie bescherming hebben gezocht, maar deze niet hebben gekregen.

Wat betreft de twee beweerdelijke pogingen tot ontvoering van jullie zoon verklaart u echter (CGVS p. 10) dat jullie geen klacht hebben ingediend omdat dit geen zin had, daar jullie niet wisten wie de dader was konden jullie niet concreet klacht indienen. Gevraagd of jullie dan geen klacht konden indienen tegen onbekenden, verklaart u dat jullie toch moesten weten wie de dader was, dat jullie hem dienden te benoemen, dat jullie dit niet wisten en daarom geen klacht hebben ingediend. Deze motivering kan uiteraard niet worden aanvaard. Het doel van een klacht is net dat de bevoegde autoriteiten op basis van de informatie die hen door het slachtoffer wordt aangereikt, bv. m.b.t. locatie, datum, tijdstip, aard en omstandigheden van het incident, vermoeden van daderschap, getuigen (in casu van de beweerdde ontvoeringspogingen van uw zoon de lerares van de kleuterschool),.... een onderzoek kunnen uitvoeren naar de mogelijke dader(s). Met dergelijke handelswijze toont u aldus absoluut niet aan dat de overheid in uw land van herkomst onwillig of onmachtig is om bescherming te verlenen.

Wat de beweerdelijke aanval op u betreft door twee onbekenden met een mes verklaart u (CGVS p. 11 & 13-14) dat ze zeiden dat u moest zwijgen en stoppen, maar u had geen idee wat ze bedoelden, dat hierna de politie ter plaatse kwam en een verslag opstelde. Gevraagd of u toen uw vermoeden uitte wie er volgens u achter die aanval zat en klacht tegen de ooms van uw vrouw indiende, stelt u dat u dit zeker niet heeft gedaan omdat anders de politie uw belagers zouden vervolgen, naar hen zouden gaan en ze ondervragen, dat als de politie zou bewijzen dat de ooms van uw vrouw de daders zouden zijn dit uw situatie met hen zou erger maken. Dergelijke motivering kan evenmin worden weerhouden. Het loutere feit dat u bang was voor uw belagers en vreesde dat de situatie zou verergeren, betekent echter niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden tegen de ooms van uw vrouw. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.

Bij algemene bevraging waarom u nooit een poging heeft ondernomen om de bescherming van de Georgische autoriteiten te proberen in te roepen, verwijst u (CGVS p. 13) naar de andere mentaliteit die er zou zijn in Georgië in vergelijking met Europa, dat als iemand een klacht indient bij de politie die persoon dan scheef wordt bekeken, dat als iemand zou vertellen dat ze worden bedreigd, men deze persoon zou uitlachen en beledigen. Behoudens dat dit een blote bewering is, kan bezwaarlijk begrepen worden dat dit een reden zou vormen om een ernstig voorval, zoals bv. een poging tot ontvoering van uw zoon, aan te kaarten bij de bevoegde autoriteiten.

U legt ook een ernstige tegenstrijdige verklaring af over jullie contacten met de politie om jullie problemen aan te kaarten. Zo werd u ermee geconfronteerd (CGVS p. 15) dat uit de verklaringen die jullie aflegden bij de DVZ blijkt dat er wel sprake is dat jullie enkele keren - tevergeefs - de politie op de hoogte hebben gebracht, waarna u verklaart (CGVS p. 15) dat u persoonlijk nooit bij de politie klacht heeft ingediend maar dat uw vrouw wel een beroep deed op de politie om geholpen te worden maar dat er geen reactie kwam. Kort hierna, nuanceert u deze bewering en stelt u dat uw vrouw de wijkagent op de hoogte bracht van jullie situatie, dat ze niet naar de politie afdeling ging en dat dit geen officiële klacht was. Redelijkerwijze kan echter verwacht worden dat u hiervan bij bevraging over welke stappen jullie ondernamen om bescherming te krijgen van de bevoegde autoriteiten eerder spontaan melding had van gemaakt. Meer nog, het is net u (en

niet uw vrouw zoals u stelt) die bij de DVZ (Vragenlijst pt. 3.5) verklaarde dat u 2 of 3 keer de politie op de hoogte heeft gesteld van jullie problemen. Deze vaststelling ondermijnt dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Uw vrouw werd eerder bij de DVZ (Vragenlijst vrouw pt. 3.5) gevraagd of haar ooms haar nog steeds bedreigen waarop ze stelde dat ze zelfs tot in Duitsland en Frankrijk gekomen zijn toen jullie daar woonden. U maakt eveneens melding van een mogelijke komst van een oom van uw vrouw naar Duitsland waarop jullie zijn doorgereisd naar Frankrijk, maar u haalde geen vrees aan voor haar ooms tijdens jullie verblijf in Frankrijk, waardoor de geloofwaardigheid van jullie beweringen bijkomend wordt ondermijnd. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 15) hier geen weet van te hebben en haalt u aan dat uw vrouw u dit misschien niet heeft verteld. Kort hiervoor had u ook al gesteld dat uw vrouw u niet alles heeft verteld en meent u dat er nog veel dingen zijn gebeurd die uw vrouw niet heeft verteld. Gevraagd op basis waarvan u deze mening bent toegedaan, verklaart u dat u dit denkt, dat er misschien nog dingen zijn gebeurd voor u haar leerde kennen of sinds jullie samen zijn, maar dat u dit niet weet. Er moet opgemerkt worden dat u slechts een heel weinig gefundeerde grond aanbiedt om te veronderstellen dat uw vrouw bepaalde voorvallen zou achterhouden. Bovendien kan verwacht worden dat echtgenoten die op basis van hetzelfde asielrelaas de zeer ingrijpende beslissing nemen hun land van herkomst te verlaten en die ook tijdens hun asielprocedure op de hoogte werden gesteld van het belang van de geloofwaardigheid van hun relaas, hierover communicatie zouden voeren indien er zich nog ernstige voorvallen zouden hebben voorgedaan.

Wat betreft de brandstichting van jullie huis in Martkopi blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 7) dat u enkel 'vermoedt' dat de ooms van uw vrouw hiertoe de opdracht aan iemand hadden gegeven, dat er op het moment van de brand niemand aanwezig was en dat de elektriciteit uit was, en vraagt u zich af hoe het huis dus zo maar in brand kon gaan. Later verklaart u (CGVS p. 14) dat de politie een onderzoek voerde dat nog steeds lopende is en jullie nog wachten op nieuws. U voegt hierna toe dat uw moeder in Georgië documenten heeft over de brandstichting, dat iemand jullie huis heeft in brand gestoken. U geeft aldus aanvankelijk te kennen dat u vermoedt dat er sprake is van brandstichting, dat het onderzoek nog lopende is zonder nieuws, en besluit met dat er documenten zijn die aantonen dat iemand jullie huis in brand heeft gestoken. Dergelijke volatiele verklaringen maken dat uw verklaringen weinig doorleefd overkomen waardoor de geloofwaardigheid ervan wordt ondermijnd. Er werd u ook gevraagd om de documenten die uw moeder hieromtrent zou bezitten (politie, brandweer, gemeente, verzekering...), op het CGVS voor te leggen. Tot op heden heeft u nog geen dergelijke bewijsstukken aangebracht waardoor verder de geloofwaardigheid van uw beweringen wordt ondermijnd.

U stelt (CGVS p. 2 & 4 & 11) dat u in 2013 Georgië ontvluchtte en naar Duitsland reisde, dat u er de volgende dag uw verzoek om internationale bescherming indiende, en dat uw vrouw zich 5 maanden later met de kinderen bij u kwam vervoegen. Uit de verklaringen die u en uw vrouw aflegden bij de DVZ (Verklaring pt. 22 & 37), en uit de informatie voorhanden op het CGVS (Eurodac-hit), blijkt echter dat u in april 2015 naar Duitsland ging om er op 10/06/2015 een verzoek om internationale bescherming in te dienen en uw vrouw er ongeveer 5 maanden later op 04/12/2015 haar verzoek indiende. Bij confrontatie (CGVS p. 11) bleef u erbij dat u in 2013 Georgië heeft verlaten en hierna 4 jaar in Duitsland heeft verbleven, dit terwijl uit uw eerdere verklaringen bij de DVZ duidelijk blijkt dat jullie toen 2 jaar in Duitsland hebben verbleven. Het CGVS kan enkel maar raden naar de reden waarom u hierover bedrieglijke verklaringen wenst af te leggen. De meest voor de hand liggende reden lijkt te zijn dat u jullie vlucht uit Georgië dichter wenst te situeren t.a.v. de geboorte van jullie zoon op 31/03/2012. Aangezien blijkens de verklaringen van uw vrouw bij de DVZ (pt. 3.5) jullie belagers hebben gewacht totdat ze een zoon kreeg om wraak te nemen, is het immers merkwaardig dat jullie nog tot 2015 in Georgië zijn gebleven. U stelt immers (CGVS p. 10) dat de twee ontvoeringspogingen van uw zoon plaatsvonden toen hij anderhalf à twee jaar oud was, i.e. tussen september 2013 en maart 2014. Aangezien u stelt dat jullie geen bescherming konden krijgen van de Georgische autoriteiten, is het merkwaardig dat jullie dan nog tot in 2015 in Georgië hebben verbleven.

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was. Bovendien kunnen er zich ernstige vragen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van uw relaas sinds uw huwelijk.

U haalt ook aan (CGVS p. 5 & 15) dat uw in Duitsland geboren dochter autistisch is en begeleiding nodig heeft. Ze moet naar een speciale school, kan niet spreken, heeft geen zichtproblemen, en kan niets zelfstandig doen. U verklaart hieromtrent verder dat kinderen in Georgië die autistisch zijn door hun ouders worden thuisgehouden opdat andere kinderen ze niet zouden uitlachen, dat dergelijke ouders zich schamen, maar niet u, en dat u ook niet wil dat iemand u in Georgië zou uitlachen omdat u zo'n dochter heeft. Er moet worden opgemerkt dat deze problemen van hypothetische aard zijn, en bezwaarlijk gelijkgesteld kunnen

worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts stelt u dat er geen aangepast onderwijs voorhanden is voor uw dochter in Georgië. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

Volledigheidshalve kan met het verzoek van uw twee broers volgende worden opgemerkt (CGVS p. 6-7). Het verzoek van uw broer G. T. (O.V. x.xxx.xxx) houdt geen verband met jullie verzoek waardoor diens relaas niet van belang is voor de beoordeling van uw relaas. Uw andere broer G. T. (O.V. x.xxx.xxx.) heeft eveneens een verzoek ingediend hetgeen wel verband houdt met uw verzoek, hij werd geslagen door onbekenden met een gebroken been tot gevolg, u weet niet door wie hij werd geslagen maar sinds uw huwelijk hebben uw familieleden ook problemen, hetgeen niet het geval was daarvoor. Hiermee toont u echter niet aan dat de problemen van uw broer daadwerkelijk verbonden zijn met jullie relaas. Ook kan worden vastgesteld dat diens verzoek op 2023 werd afgesloten door het CGVS daar hij zich op niet heeft aangeboden op de voorziene datum voor een persoonlijk onderhoud. Een degelijke gebrek aan interesse in de asielprocedure valt alles behalve te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade.

De door u en uw vrouw aangebrachte overtuigingsstukken kunnen bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. Het televisieprogramma (op youtube geplaatst) waarin uw schoonmoeder te gast was en vertelt over de problemen die ze had met haar toenmalige man en de ontvoering van uw vrouw, wordt niet betwist, maar toont niet aan dat jullie sinds jullie huwelijk in 2008 niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Uit de beelden van een brandend huis kan niet worden opgemaakt dat dit jullie huis in Martkopi zou betreffen.

De medische attesten m.b.t. uw vrouw vermelden het volgende:

Uit het attest dd. 30/01/2023 opgesteld door psychologe D. blijkt o.a. dat uw vrouw wordt opgevolgd sinds 23/08/2022 daar zij enorme psychologische problemen heeft. Uw vrouw heeft een deel van haar leven met de psychologe gedeeld en gelet op de manier dat uw vrouw hierover sprak heeft de psychologe geen twijfel over de waarachtigheid ervan. Uw vrouw leeft in angst en heeft schrik dat haar aanwezigheid in België en zeker deze van jullie zoontje zou ontdekt worden. Uw vrouw is ondertussen opnieuw zwanger en maakt zich enorm zorgen dat het een jongen zou zijn. Uw vrouw heeft daarom gevraagd om een abortus te laten uitvoeren, iets dat zij in het verleden al heeft laten uitvoeren telkens ze wist dat ze zwanger was van een zoon. Uw vrouw maakt zich ook zorgen over haar in Georgië achtergebleven moeder die vaak door haar ooms wordt aangevallen. Uw vrouw voelt zich zeer triestig en onmachtig, en heeft al meerdere keren proberen een eind te maken aan haar leven. Uw vrouw herbeleefd soms scènes die plaatsvonden toen ze klein was: gewelddadige scènes tussen haar ouders en tegen uw vrouw, als ook bloederige scènes. Uw vrouw vertoont ernstige cognitieve geheugen en concentratie problemen. De psychologe heeft geen twijfel over dat ze aan PTSS lijdt en dat ze grote moeilijkheden kan hebben bij het oproepen van traumatische herinneringen. Uw vrouw heeft ook grote moeite met het beheersen van haar emoties bij het herinneren van deze moeilijke elementen van haar verhaal, emoties die haar soms volledig kunnen blokkeren.

In een begeleidend schrijven van uw advocaat (mail dd. 30/01/2023) wordt de hoop geuit dat uw vrouw door de psycho-sociale begeleiding zich had kunnen aanbieden op het voorziene gehoor bij het CGVS van 15/02/2023, en dat het essentieel is dat zij haar traumatisch verhaal zelf aan het CGVS kan uitleggen en niet alleen via haar man, maar dat de mensen die haar steunen absoluut het risico van decompensatie willen vermijden door te handelen.

Uit het attest dd. 02/02/2023 van psychiater C. blijkt dat uw vrouw Georgië heeft verlaten uit vrees voor represailles na het krijgen van doodsb bedreigingen, als ook beschrijft ze een aantal problemen waaraan ze lijdt (o.a. geheugen en concentratie problemen, angst, neurasthenie en somatisering).

In het attest dd. 21/06/2023 van dezelfde psychiater voegt hij toe dat uw vrouw moeite heeft met praten over haar verleden, wat zeer angstwekkend is, en dat ze lijdt aan PTSS en een ernstige angst-depressieve stoornis heeft.

Er dient zeker begrip te worden opgebracht voor de problemen die uw vrouw zou ondervinden ten gevolge van de voorvallen die zij met haar vader heeft meegemaakt, alsook de impact van diens dood door haar moeder, en haar ontvoering door haar ooms. Deze voorvallen dateren van eind vorige eeuw, en uit jullie verklaringen blijkt dat uw schoonmoeder toen kon rekenen op de hulp en bescherming van de bevoegde Georgische autoriteiten, zodat jullie omwille van deze elementen geen internationale bescherming kan

worden toegekend. Waar in deze attesten verwezen wordt naar problemen die jullie begin deze eeuw zouden hebben gekend, moet worden opgemerkt dat hiermee niet is aangetoond dat jullie geen beroep konden doen op de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst. Bovendien is de vermelding van deze recentere problemen gebaseerd op de verklaringen van uw vrouw, hetgeen aldus geen objectieve bron van informatie is waardoor de waarachtigheid van deze elementen niet is aangetoond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine afkomstig uit Tbilisi.

In het kader van de identificatie van bijzondere procedurele noden en het verlenen van passende steunmaatregelen tijdens de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming werd door het CGVS vastgesteld dat een persoonlijk onderhoud met u niet mogelijk is.

Na grondige analyse van het geheel van uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man L. T. (O.V. x.xxx.xxx) werden aangehaald.

Uw man verklaart het volgende:

"[...]."

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de door u voorgelegde medische documenten en uit de verklaringen van uw man blijkt immers dat u omwille van psychische problemen zich niet kon aanbieden op de voorziene data voor uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS.

Uit het attest dd. 30/01/2023 opgesteld door psychologe D. blijkt o.a. dat u wordt opgevolgd sinds 23/08/2022 daar u enorme psychologische problemen heeft. U heeft een deel van uw leven met haar gedeeld en gelet op de manier dat u hierover sprak heeft de psychologe geen twijfel over de waarachtigheid ervan. U leeft in angst en heeft schrik dat uw aanwezigheid in België en zeker deze van uw zontje zou ontdekt worden. U bent ondertussen opnieuw zwanger en maakt zich enorm zorgen dat het een jongen zou zijn. U heeft daarom gevraagd om een abortus te laten uitvoeren, iets dat u in het verleden al heeft laten uitvoeren telkens u wist dat u zwanger was van een zoon. U maakt zich ook zorgen over uw in Georgië achtergebleven moeder die vaak door haar ooms wordt aangevallen. U voelt zich zeer triestig en onmachtig, en heeft al meerdere keren proberen een eind te maken aan uw leven. U herbeleeft soms scènes die plaatsvonden toen u klein was: gewelddadige scènes tussen uw ouders en tegen u, als ook bloederige scènes. U vertoont ernstige cognitieve geheugen en concentratie problemen. De psychologe heeft geen twijfel over dat u aan PTSS lijdt en dat u grote moeilijkheden kan hebben bij het oproepen van om traumatische herinneringen. U heeft ook grote moeite met het beheersen van uw emoties bij het herinneren van deze moeilijke elementen van uw verhaal, emoties die u soms volledig kunnen blokkeren.

In een begeleidend schrijven van uw advocaat (mail dd. 30/01/2023) wordt de hoop geuit dat u door de psychosociale begeleiding zich had kunnen aanbieden op het voorziene gehoor bij het CGVS van

15/02/2023, en dat het essentieel is dat u uw traumatisch verhaal zelf aan het CGVS kan uitleggen en niet alleen via uw man, maar dat de mensen die haar steunen absoluut het risico van decompensatie willen vermijden door te handelen.

Uit het attest dd. 02/02/2023 van psychiater C. blijkt dat u Georgië heeft verlaten uit vrees voor represailles na het krijgen van doodsb bedreigingen, als ook beschrijft u een aantal problemen waaraan u lijdt (o.a. geheugen en concentratie problemen, angst, neurasthenie en somatisering).

In het attest dd. 21/06/2023 van dezelfde psychiater voegt hij toe dat u moeite heeft met praten over uw verleden, wat zeer angstwekkend is, en dat u lijdt aan PTSS en een ernstige angst-depressieve stoornis heeft.

Uw man verklaart hieromtrent (CGVS man p. 3) dat u zich niet goed voelt en medicijnen neemt, dat u veel conflicten met bewoners van het open centrum heeft en agressief en negatief kan reageren. Gevraagd aan uw man of u in staat zou zijn om voor het CGVS een gesprek te voeren, verklaart hij dat kan worden geprobeerd maar dat u als u met iemand spreekt paniekaanvallen krijgt, en dat hij vindt dat u niet in staat bent om voor het CGVS een gesprek te voeren.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en ondernam het CGVS redelijke inspanningen om u de kans te geven uw relaas ter berde te brengen. Indien immers geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van blijvende omstandigheden waarop de verzoeker geen invloed heeft, moet het Commissariaat-generaal redelijke inspanningen leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken (artikel 57/5ter, §2, 2° van de Vreemdelingenwet). In casu werd aan uw man tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 22/06/2023 gevraagd (CGVS man p. 3) of u uw relaas schriftelijk aan het CGVS kan bezorgen of op schriftelijke vragen opgesteld door het CGVS kan reageren. Uw man antwoordde dit niet te weten, dat hij niet weet hoe u hierop zou reageren, of u al dan niet zal antwoorden, dat het kan dat u gewoon gedichten en liedjes zou opschrijven. Op het einde van het persoonlijk onderhoud van uw man werd erop gewezen (CGVS man p. 16) dat in uw oproepingsbrief dd. 01/06/2023 wordt gevraagd dat indien u zich niet kon aanbieden, u het CGVS in een schriftelijke verklaring alle elementen/motieven mee te delen op basis waarvan u meent internationale bescherming nodig te hebben. Er werd uw man gevraagd u hier nog eens op te wijzen en dat indien u niet bij machte zou zijn om uw relaas op papier te zetten, u dit het CGVS ook diende te laten weten (bv. bij monde van uw man, advocaat of medische begeleiding). Tot op heden heeft u het CGVS de gevraagde schriftelijke verklaring niet bezorgd noch meegedeeld dat u hiertoe niet in staat bent. Volledigheidshalve dient er ook op gewezen te worden dat toen u eerder was opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud voor het CGVS (zie oproepingsbrief dd. 12/01/2023 en 10/12/2022), en zich niet kon aanbieden, u evenmin heeft gereageerd op de vraag om inlichtingen die toen ook reeds bij de oproepingen was toegevoegd. Aldus kan geconcludeerd werd dat het CGVS de verwachte redelijke inspanningen heeft geleverd om u de kans te geven de nodige informatie over uw verzoek aan te brengen voor het CGVS.

Volledigheidshalve kan nog vastgesteld worden dat u bij de DVZ op 15/05/2020 (Verklaring) in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen. In de Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ gaf u te kennen dat u problemen heeft met uw zenuwen en dat als u boos wordt u zich dan niet kan beheersen maar dat dit toen geen probleem ging zijn. Twee jaar later, bij het invullen van de Vragenlijst op 26/09/2022, bleek ook dat u toen in staat was omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot uw relaas. Op geen enkel moment bleek toen dat uw psychologische toestand u verhinderde om uw verhaal te kunnen vertellen. U maakte ook geen andere opmerkingen die erop wezen dat u niet in staat was om op zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure bij de DVZ.

Het CGVS baseert zich voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming op deze verklaringen die u aflegde bij de DVZ, verder op de verklaringen die uw man aflegde bij de DVZ en het CGVS, op de door jullie aangebrachte overtuigingsstukken, en op de informatie waarover het CGVS beschikt..

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondige analyse van het geheel van uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man L. T. (O.V. x.xxx.xxx) werden aangehaald. In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik een weigeringsbeslissing genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden

tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"[...]."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 48/8, 48/9 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van *"het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt"*.

Vooreerst gaan verzoekers in op de psychologische toestand van verzoekster en haar *"verergerde subjectieve vrees voor vervolgingen"*. Zij halen aan dat verzoeksters psychologische toestand niet in twijfel wordt getrokken en dat deze gekarakteriseerd wordt door een post traumatisch stresssyndroom, een ernstige angst-depressieve stoornis en een risico van decompensatie. Deze toestand houdt duidelijke banden met het verleden en de door verzoekster meegemaakte feiten, wat evenmin in twijfel wordt getrokken. Nog volgens verzoekers heeft verzoekster zich nooit veilig kunnen voelen in Georgië, sinds haar jongste leeftijd. Niet alleen is zij slachtoffer geweest van vervolgingen in het verleden die niet door de asielinstanties in twijfel zijn getrokken, maar deze vervolgingen hebben haar ook een psychologisch trauma opgeleverd dat zo sterk is dat het volstaat om de toekomstige vrees vast te stellen. Dit trauma vormt luidens het verzoekschrift een verergerde subjectieve angst en een voortdurende (subjectieve) vrees voor vervolging.

Vervolgens werpen verzoekers op dat de verwerende partij de verleden vervolgingen, in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, die verzoekster en haar gezin hebben meegemaakt helemaal niet betwist. Meer bepaald gaat het om het feit dat verzoekster tweemaal ontvoerd werd door haar ooms in Rusland en dat ze na meerdere jaren terug werd gevonden en naar Georgië werd gebracht door haar moeder, het feit dat verzoekster de jaren na haar ontvoering in Azerbeidzjan verbleef terwijl haar moeder in Georgië bleef wonen, het feit dat haar ooms haar bleven volgen en alles over haar wisten, dat ze wachtten tot verzoekster zou trouwen en een zoon zou krijgen of tot haar moeder een zoon zou krijgen om dan wraak te nemen. Nog volgens verzoekers stelt de verwerende partij ook het feit dat zij nog recenter bedreigd werden (via telefonische bedreigingen, hond gedood, aanval met mes door onbekenden) niet in vraag.

Voorts gaan verzoekers in op de concrete weigeringsmotieven. Eerst en vooral gaan zij niet akkoord met de motivering volgens dewelke Georgië een staat is die een effectieve bescherming kan bieden aan zijn staatsburgers. Georgië, op advies van het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal), staat niet langer vermeld op de lijst van veilige landen van herkomst en wordt sinds 17 maart 2023 niet langer als dusdanig beschouwd door de Belgische regering. Vervolgens gaan verzoekers in op de algemene politieke situatie, de recente politieke ontwikkelingen, de ernstige corruptieproblemen en de rechtstoestand in Georgië zoals dit in de COI Focus *"Georgië Algemene situatie"* van 16 januari 2023 aan bod komt en waaruit zij passages citeren. Zij citeren eveneens uit een rapport van *Amnesty International* waarin de tekortkomingen van het Georgische politieke en justitiële systeem worden belicht. Zij halen verder twee Franstalige arresten, genomen in de dezelfde zaak, van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uit 2018 aan, waarin werd vastgesteld dat de bescherming van de Georgische autoriteiten niet als doeltreffend kan worden beschouwd vanwege de hoge graad van corruptie, zeker tegen leden van de maffia. Bovendien, aldus verzoekers, lijken het bestaan van vendetta's in Georgië en het gebrek aan bescherming door de nationale autoriteiten al lang geleden te zijn vastgesteld, wat moet blijken uit twee rapporten. Verzoekers besluiten dat Georgië, in tegenstelling tot wat beweerd wordt in de bestreden beslissingen, niet in staat is om een effectieve bescherming te bieden aan staatsburgers die vervolgingen vrezen van personen die banden houden met het criminele (maffia)milieu. Hun ervaring en vervolgingsfeiten tonen dit aan.

In casu betwisten verzoekers dat zij geen bescherming hebben gezocht bij de Georgische autoriteiten en dat zij een effectieve bescherming hebben gekregen. Zij herinneren eraan dat de verwerende partij de verleden vervolgingen niet in vraag stelt. Deze gebeurtenissen namen tientallen jaren in beslag. De vervolgingen begonnen in de jaren 1990, met de ontvoeringen en verdwijningen van verzoekster, maar zijn in de loop der tijd voortgezet. Niet alleen heeft verzoekster vele jaren in Azerbeidzjan moeten leven, een teken dat zij niet veilig was in haar land van herkomst en dus redelijk goed beschermd werd door de Georgische autoriteiten, bovendien werden zij en haar familie nog steeds vervolgd op Georgisch grondgebied (mesaanval, doos van verzoekers' hond, telefonische bedreigingen). De bedreigingen en vervolgingen zijn dus niet gestopt en gaan nog steeds door, wat een duidelijk teken en indicatie is dat Georgië hen nooit effectief heeft kunnen beschermen en wat hun vrees voor vervolging staft.

Verzoekers betogen verder dat de verwerende partij bepaalde door hen aangevoerde feiten in twijfel heeft getrokken, zoals de brand van hun huis en de pogingen om hun zoon te ontvoeren. Zij halen aan dat zij geprobeerd hebben hun verklaringen te staven, in het bijzonder door een foto van hun brandend huis te laten zien. Waar de poging tot ontvoering van hun zoon betwist wordt omdat zij geen klacht hebben ingediend en Georgië hebben verlaten voordat hun zoon twee jaar oud was, werpen verzoekers op dat verzoeksters ooms wraak wilden nemen en hun zoon wilden ontvoeren, wat niet in twijfel kan worden getrokken gezien de ontvoering en vervolging waaraan verzoekster werd blootgesteld. In ieder geval, nog steeds volgens verzoekers, heeft de Raad reeds geoordeeld dat een mogelijke twijfel aan de realiteit van het verhaal niet afdoet of er sprake is van een vrees voor vervolging. Bovendien stellen zij dat de Raad ook heeft erkend dat indien er nog grijze zones zijn en de geloofwaardigheid van een verzoeker door bepaalde inconsistenties of lacunes als gevolg van zijn kwetsbaarheid wordt aangetast, de twijfel hem uiteindelijk ten goede moet komen. Verzoekers werpen op dat zij over het algemeen hun uiterste best hebben gedaan om met de asielinstanties samen te werken en alle documenten hebben overgelegd die ze hebben kunnen krijgen. De veelheid van documenten versterkt daarbij de geloofwaardigheden van de verzoeken om internationale bescherming. Ten slotte wijzen verzoekers erop dat het feit dat de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers broer niet zijn ingewilligd of geen verband houden met hun verzoeken niets afdoet aan hun vrees voor vervolging.

Verzoekers besluiten dat zij als vluchteling erkend moeten worden. Zo vrezen zij bij terugkeer vervolgd te worden door verzoeksters ooms, die banden houden met het criminele en maffiamilieus, komen de gevreesde vervolgingen (psychologische druk, ontvoeringen, bedreigingen en aanvallen) overeen met onmenselijke en/of vernederende behandelingen, behoren zij tot een bepaalde sociale groep en kunnen zij de bescherming van de Georgische autoriteiten niet krijgen, zoals blijkt uit de aangeleverde algemene informatie, alsook uit hun persoonlijke ervaring.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat verzoeken verzoekers de Raad in hoofdorde om de vluchtelingenstatus te worden toegekend, in ondergeschikte orde om de subsidiaire bescherming te worden toegekend op basis van de actuele veiligheidssituatie in Georgië en in nog ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van hun betoog voegen verzoekers volgend stuk bij het voorliggende verzoekschrift:

- e-mail d.d. 13 oktober 2023 (stuk 3).

2.2.2. Op 12 maart 2023 maken verzoekers, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota over, met daarbij gevoegd:

- een getuigenis van mevrouw D. die verzoekster en haar kinderen heeft geholpen tijdens hun verblijf in Frankrijk in 2019 (stuk 1);
- de documenten die naar het commissariaat-generaal zijn gestuurd in het kader van het verzoek tot heropening (stukken 2 tot en met 34).

2.2.3. De verwerende partij maakt, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, op 12 maart 2024 aan de Raad een aanvullende nota over, waarin zij verwijst naar de COI Focus, "*Georgië algemene situatie*" van 11 december 2023 en er de weblink van vermeldt.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavige beroepen, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Verzoekers voeren in hun enig middel de schending aan van artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet, doch geven hierbij niet de minste nadere toelichting. Deze schending wordt dan ook niet dienstig aangevoerd. Verzoekers duiden verder op generlei wijze hoe artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op de aanbrenging, vaststelling en beoordeling van en tegemoetkoming aan de eventuele bijzondere procedurele noden in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming, *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van deze bepaling in deze niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verzoekers halen in de uiteenzetting van hun middel verder weliswaar aan dat hun *“recht op een eerlijke administratieve procedure”* te dezen zou zijn geschonden, doch zij geven ook hieromtrent niet de minste verdere, concrete duiding, zodat ook deze schending niet op dienstige wijze wordt opgeworpen. Verzoekers brengen geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het commissariaat-generaal afhankelijk, partijdig of bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Mede gelet op het voorgaande, dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in verzoekers hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden

vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker werden gerespecteerd en dat verzoeker kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Betreffende de door verzoekster aangehaalde psychische problemen en de vraag of deze in haar hoofde bijzondere procedurele noden uitmaken, wordt in dit kader in de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van verzoekster met recht als volgt gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de door u voorgelegde medische documenten en uit de verklaringen van uw man blijkt immers dat u omwille van psychische problemen zich niet kon aanbieden op de voorziene data voor uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS.

Uit het attest dd. 30/01/2023 opgesteld door psychologe D. blijkt o.a. dat u wordt opgevolgd sinds 23/08/2022 daar u enorme psychologische problemen heeft. U heeft een deel van uw leven met haar gedeeld en gelet op de manier dat u hierover sprak heeft de psychologe geen twijfel over de waarachtigheid ervan. U leeft in angst en heeft schrik dat uw aanwezigheid in België en zeker deze van uw zoontje zou ontdekt worden. U bent ondertussen opnieuw zwanger en maakt zich enorm zorgen dat het een jongen zou zijn. U heeft daarom gevraagd om een abortus te laten uitvoeren, iets dat u in het verleden al heeft laten uitvoeren telkens u wist dat u zwanger was van een zoon. U maakt zich ook zorgen over uw in Georgië achtergebleven moeder die vaak door haar ooms wordt aangevallen. U voelt zich zeer triestig en onmachtig, en heeft al meerdere keren proberen een eind te maken aan uw leven. U herbeleefd soms scènes die plaatsvonden toen u klein was: gewelddadige scènes tussen uw ouders en tegen u, als ook bloederige scènes. U vertoont ernstige cognitieve geheugen en concentratie problemen. De psychologe heeft geen twijfel over dat u aan PTSS lijdt en dat u grote moeilijkheden kan hebben bij het oproepen van om traumatische herinneringen. U heeft ook grote moeite met het beheersen van uw emoties bij het herinneren van deze moeilijke elementen van uw verhaal, emoties die u soms volledig kunnen blokkeren.

In een begeleidend schrijven van uw advocaat (mail dd. 30/01/2023) wordt de hoop geuit dat u door de psychosociale begeleiding zich had kunnen aanbieden op het voorziene gehoor bij het CGVS van 15/02/2023, en dat het essentieel is dat u uw traumatisch verhaal zelf aan het CGVS kan uitleggen en niet alleen via uw man, maar dat de mensen die haar steunen absoluut het risico van decompensatie willen vermijden door te handelen.

Uit het attest dd. 02/02/2023 van psychiater C. blijkt dat u Georgië heeft verlaten uit vrees voor represailles na het krijgen van doodsb bedreigingen, als ook beschrijft u een aantal problemen waaraan u lijdt (o.a. geheugen en concentratie problemen, angst, neurasthenie en somatisering).

In het attest dd. 21/06/2023 van dezelfde psychiater voegt hij toe dat u moeite heeft met praten over uw verleden, wat zeer angstwekkend is, en dat u lijdt aan PTSS en een ernstige angst-depressieve stoornis heeft.

Uw man verklaart hieromtrent (CGVS man p. 3) dat u zich niet goed voelt en medicijnen neemt, dat u veel conflicten met bewoners van het open centrum heeft en agressief en negatief kan reageren. Gevraagd aan uw man of u in staat zou zijn om voor het CGVS een gesprek te voeren, verklaart hij dat kan worden geprobeerd maar dat u als u met iemand spreekt paniekaanvallen krijgt, en dat hij vindt dat u niet in staat bent om voor het CGVS een gesprek te voeren.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en ondernam het CGVS redelijke inspanningen om u de kans te geven uw relaas ter berde te brengen. Indien immers geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van blijvende omstandigheden waarop de verzoeker geen invloed heeft, moet het Commissariaat-generaal redelijke inspanningen leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken (artikel 57/5ter, §2, 2° van de Vreemdelingenwet). In casu werd aan uw man tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 22/06/2023 gevraagd (CGVS man p. 3) of u uw relaas schriftelijk aan het CGVS kan bezorgen of op schriftelijke vragen opgesteld door het CGVS kan reageren. Uw man antwoordde dit niet te weten, dat hij niet weet hoe u hierop zou reageren, of u al dan niet zal antwoorden, dat het kan dat u gewoon gedichten en liedjes zou opschrijven. Op het einde van het persoonlijk onderhoud van uw man werd erop gewezen (CGVS man p. 16) dat in uw oproepingsbrief dd. 01/06/2023 wordt gevraagd dat indien u zich niet kon aanbieden, u het CGVS in een schriftelijke verklaring alle elementen/motieven mee te delen op basis waarvan u meent internationale

bescherming nodig te hebben. Er werd uw man gevraagd u hier nog eens op te wijzen en dat indien u niet bij machte zou zijn om uw relaas op papier te zetten, u dit het CGVS ook diende te laten weten (bv. bij monde van uw man, advocaat of medische begeleiding). Tot op heden heeft u het CGVS de gevraagde schriftelijke verklaring niet bezorgd noch meegedeeld dat u hiertoe niet in staat bent. Volledigheidshalve dient er ook op gewezen te worden dat toen u eerder was opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud voor het CGVS (zie oproepingsbrief dd. 12/01/2023 en 10/12/2022), en zich niet kon aanbieden, u evenmin heeft gereageerd op de vraag om inlichtingen die toen ook reeds bij de oproepingen was toegevoegd. Aldus kan geconcludeerd werd dat het CGVS de verwachte redelijke inspanningen heeft geleverd om u de kans te geven de nodige informatie over uw verzoek aan te brengen voor het CGVS.

Volledigheidshalve kan nog vastgesteld worden dat u bij de DVZ op 15/05/2020 (Verklaring) in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen. In de Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ gaf u te kennen dat u problemen heeft met uw zenuwen en dat als u boos wordt u zich dan niet kan beheersen maar dat dit toen geen probleem ging zijn. Twee jaar later, bij het invullen van de Vragenlijst op 26/09/2022, bleek ook dat u toen in staat was omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot uw relaas. Op geen enkel moment bleek toen dat uw psychologische toestand u verhinderde om uw verhaal te kunnen vertellen. U maakte ook geen andere opmerkingen die erop wezen dat u niet in staat was om op zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure bij de DVZ.

Het CGVS baseert zich voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming op deze verklaringen die u aflegde bij de DVZ, verder op de verklaringen die uw man aflegde bij de DVZ en het CGVS, op de door jullie aangebrachte overtuigingsstukken, en op de informatie waarover het CGVS beschikt..

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekers slagen er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven en ondernomen hier zelfs geen poging toe.

Wat betreft het betoog van verzoekers dat verzoekster ten gevolge van haar psychische toestand een verhoogde subjectieve vrees voor vervolgingen heeft, is de Raad van oordeel dat dit bezwaarlijk kan volstaan om in haar hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. De Raad wijst erop dat de in de voorliggende attesten vastgestelde psychologische problemen van verzoekster (o.a. PTSD, ernstige angst-depressieve stoornis en een risico van decompensatie), alsook het feit dat deze toestand duidelijke banden heeft met het verleden en met de door haar meegemaakte feiten geenszins in twijfel worden getrokken, maar dat deze problemen geen afbreuk kunnen doen aan de vastgestelde nationale beschermingsmogelijkheden waarover zij beschikt (zie *infra*). De Raad wijst erop dat een subjectieve vrees voor vervolging in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming niet volstaat, maar dat deze subjectieve vrees daarenboven, objectief gezien, gerechtvaardigd moet zijn, *quod non in casu*. In de bestreden beslissingen wordt in dit verband overigens op goede gronden als volgt overwogen: "*Er dient zeker begrip te worden opgebracht voor de problemen die uw vrouw zou ondervinden ten gevolge van de voorvallen die zij met haar vader heeft meegemaakt, alsook de impact van diens dood door haar moeder, en haar ontvoering door haar ooms. Deze voorvallen dateren van eind vorige eeuw, en uit jullie verklaringen blijkt dat uw schoonmoeder toen kon rekenen op de hulp en bescherming van de bevoegde Georgische autoriteiten, zodat jullie omwille van deze elementen geen internationale bescherming kan worden toegekend. Waar in deze attesten verwezen wordt naar problemen die jullie begin deze eeuw zouden hebben gekend, moet worden opgemerkt dat hiermee niet is aangetoond dat jullie geen beroep konden doen op de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst. Bovendien is de vermelding van deze recentere problemen gebaseerd op de verklaringen van uw vrouw, hetgeen aldus geen objectieve bron van informatie is waardoor de waarachtigheid van deze elementen niet is aangetoond.*"

In zoverre verzoekers trachten te laten uitschijnen dat verzoekster louter omwille van haar psychische problemen internationale bescherming behoeft, dient verder te worden opgemerkt dat verzoekers niet aannemelijk maken en uit de neergelegde attesten evenmin kan worden afgeleid dat haar psychische problemen op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin tonen verzoekers middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, en dat verzoekster zich voor wat betreft de beoordeling van deze elementen dient te richten tot de daartoe geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Georgië, de ooms van verzoekster in het kader van een vendetta, teruggaande op de moord van verzoeksters vader door haar moeder in de jaren 1990. Verzoekster werd in het verleden reeds twee maal ontvoerd door haar ooms die afkomstig waren uit Svanetië en lid waren van een criminele organisatie en die haar naar Rusland brachten. Met de hulp van de Georgische autoriteiten werd verzoekster terug naar Georgië gebracht. De jaren na de ontvoering verbleef verzoekster in Azerbeidzjan. Sinds haar huwelijk met verzoeker in 2008 kenden zij ook problemen met onbekenden. Zo was er een mesaanval op verzoeker, werd hun hond gedood, waren er telefonische bedreigingen (van haar ooms). Verder was er tot twee maal toe een poging tot ontvoering van hun in 2012 geboren zoon. In 2013 verlieten verzoekers en hun gezin Georgië en verbleven zij achtereenvolgens in Duitsland, Frankrijk en Nederland alvorens in maart 2020 naar België te komen en hier elk een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Na hun vertrek uit Georgië werd verzoeksters moeder in 2018 bedreigd door de familie van haar overleden echtgenoot en in 2021 werd verzoekers' huis in Martkopi in brand gestoken door de personen met wie zij problemen hadden. Verder vrezen verzoekers voor hun autistische dochter die niets zelfstandig kan doen.

Blijkens de bestreden beslissingen blijkt dat ten aanzien van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade, zoals beschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst (I) wordt gesteld dat de voorvallen die zich in de jaren 1990 afspeelden niet worden betwist. Verder (II) wordt aangehaald dat verzoekers niet aantonen dat zij bescherming hebben gezocht, maar niet hebben verkregen en kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van het relaas sinds hun huwelijk in 2008. Vooreerst blijkt (a) dat de Georgische autoriteiten wel degelijk bereid en capabel waren om verzoekster bescherming te bieden ten aanzien van haar vader en ooms, die lid waren van de criminele organisatie 'dieven binnen de wet'. Zo werd verzoeksters moeder niet vervolgd na het doden van haar echtgenoot omdat de politie door haar klachten op de hoogte was dat haar echtgenoot haar mishandelde en ze uit zelfverdediging handelde. Nadat verzoekster was ontvoerd door haar ooms kreeg haar moeder ook hulp van de Georgische autoriteiten, tot op het hoogste niveau, om haar dochter terug te krijgen uit Rusland. Verder blijkt dat de Georgische autoriteiten na de ontvoeringen wel degelijk maatregelen hebben genomen tegen verzoeksters ooms. Vervolgens (b) wordt opgemerkt dat de specifieke omstandigheden waarin verzoekster en haar moeder werden geviséerd, *i.e.* uit bloedwraak door inwoners van Svanetië die leden waren van een criminele organisatie ('dieven binnen de wet') niet meer tot de actualiteit in Georgië behoren, zoals moet blijken uit objectieve informatie gevoegd aan het administratief dossier en verder kunnen burgers zich voor de problematiek van bloedwraak wenden tot de Georgische politie. Verzoekers slagen er (c) voorts niet in aannemelijk te maken dat zij voor de beweerdelijke problemen sinds hun huwelijk in 2008, en vooral sinds de geboorte van hun zoon in 2012, nationale bescherming hebben gezocht maar niet hebben gekregen. Zo (i) hebben verzoekers geen klacht ingediend na de twee beweerdelijke pogingen tot ontvoering van hun zoon. Wat (ii) de beweerdelijke aanval op verzoeker in 2011 door twee onbekenden met een mes betreft en waarna de politie ter plaatse kwam en verslag opstelde, blijkt dat verzoeker toen niet het vermoeden uitte dat de ooms van verzoeksters hierachter zaten en er werd dan ook geen klacht tegen hen ingediend. Verzoeker (iii) verwijst in het algemeen naar een andere mentaliteit die er zou zijn in Georgië in vergelijking met Georgië, wat een blote bewering is en wat bovenal geen reden kan zijn om een ernstig voorval zoals bv. een poging tot ontvoering van hun zoon, niet aan te kaarten bij de bevoegde autoriteiten. Verder (iv) legt verzoeker een ernstige tegenstrijdige verklaring af over hun contacten met de politie om hun problemen aan te kaarten. Vervolgens (v) zijn verzoekers onderling tegenstrijdig over de actualiteit van hun vrees, daar waar verzoekster aanhaalde dat haar ooms zelfs tot in Duitsland en Frankrijk gekomen zijn toen zij daar woonden, terwijl verzoeker enkel sprak van de komst van een oom naar Duitsland maar geen vrees aanhaalde voor verzoeksters oom tijdens hun verblijf in Frankrijk. Wat de brandstichting in hun huis in Martkopi in 2021 betreft (vi), uitte verzoeker slechts het vermoeden dat de ooms van verzoekster hier zouden achter zitten en worden er geen bewijsstukken over de brand of het nog lopende politieonderzoek voorgelegd. Voorts (vii) volhardt verzoeker in zijn verklaringen dat ze in 2013 Georgië hebben verlaten terwijl uit een *Eurodac*-hit blijkt dat hij pas in 2015 naar Duitsland ging om er op 10 maart 2015 (en verzoekster vijf maanden later) een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Vermoed wordt dat verzoeker hun vlucht uit Georgië dichter wenst te situeren ten aanzien van de geboorte van hun zoon in 2012. Aangezien blijkens de verklaringen van verzoekster haar ooms zouden gewacht hebben tot ze een zoon kreeg om wraak te nemen, is het volgens de commissaris-generaal hoogst merkwaardig dat verzoekers nog tot 2015 in Georgië zijn gebleven. Waar verzoekers (III) aanhalen dat hun dochter autistisch is en niets zelfstandig kan doen en hiervoor problemen aanhalen bij terugkeer naar Georgië, wordt gesteld dat het gaat om hypothetische problemen die bezwaarlijk gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of met ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, en dat zij zich desgevallend dienen te richten tot de daartoe geëigende procedure. Volledigheidshalve (IV) wordt inzake het verzoek om internationale bescherming van verzoekers broer Gi. gesteld dat dit geen

verband houdt met hun verzoek en dat inzake het verzoek van verzoekers broer Ge. niet is aangetoond dat de problemen van deze broer daadwerkelijk verbonden zijn met hun relaas en dat deze broer getuigde van desinteresse door niet te komen opdagen voor het persoonlijk onderhoud. De door verzoekers neergelegde documenten (V) kunnen, omwille van de in de bestreden beslissingen vervatte redenen, de voorgaande vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. Tot slot (VI) wordt ingegaan op de medische toestand en de voorliggende attesten van verzoekster.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekers er in het voorliggende verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Verzoekers beperken zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het verwijzen naar algemene informatie en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen of ontkrachten en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maken.

2.3.7.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.7.3. Verzoekers werpen in het verzoekschrift op dat Georgië van de lijst van veilige landen is weggehaald. In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekers thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat hun verzoek om internationale bescherming niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet van toepassing is op hen. Niettegenstaande Georgië ten tijde van het persoonlijk onderhoud van verzoeker op 22 juni 2023 nog als een veilig land van herkomst werd beschouwd, aangezien het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert pas bekend werd gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023, blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat er voldoende aandacht werd besteed aan de mogelijkheid tot het invoeren van nationale bescherming en dat het persoonlijk onderhoud grondig werd gehouden en geen leemten vertoont. Naderhand werd het onderzoek van de beschermingsverzoeken afgesloten met beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Met de legislatieve ontwikkeling werd/wordt zowel door de commissaris-generaal als heden door de Raad rekening gehouden. Ten andere, door het aanleveren middels de aanvullende van de verwerende partij van de COI Focus van 11 december 2023, die een zicht geeft op de algemene situatie in Georgië tot 13 november 2023, kan een *ex nunc*-onderzoek gevoerd worden op basis van de meest recente landeninformatie. Voorts merkt de Raad op dat de beslissing om een land van herkomst overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet al dan niet (langer) als veilig te beschouwen een beleidsbeslissing is. In het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 10 juli 2023, werd Georgië niet terug opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: *“Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken.”* In zoverre verzoekers zich zouden beroepen op wets- en/of beleidskritiek, merkt de Raad op dat hij zich daarover niet uit te laten heeft.

2.3.7.4. De Raad stipt vooreerst aan dat de feiten die zich situeren in de jaren 1990 op zich geenszins worden betwist. Zo wordt op generlei wijze in twijfel getrokken dat verzoekster een moeilijk jeugd kende, dat haar moeder haar gewelddadige vader vermoordde, dat zij door haar ooms – die lid waren van de criminele organisatie ‘dieven binnen de wet’ – twee maal naar Rusland werd ontvoerd en dat zij na haar terugbrenging naar Georgië na tussenkomst van de Georgische autoriteiten naar Azerbeidzjan trok terwijl haar moeder in Georgië bleef wonen.

Uit de verklaringen van verzoekers blijkt dat verzoekster en haar moeder voor deze problemen aan het eind van de vorige eeuw konden rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten, zelfs met tussenkomst van de toenmalige president en regering, zodat hen omwille van deze elementen geen internationale bescherming kan worden toegekend. In de bestreden beslissingen wordt in verband met de toentertijd verleende nationale bescherming op goede gronden overigens als volgt overwogen: *“Uit jullie verklaringen (zie jullie Vragenlijst DVZ pt. 3.5 en uw persoonlijk onderhoud CGVS p. 8-9) blijkt dat de moeder van uw vrouw na het doden van haar man niet werd vervolgd door de bevoegde Georgische autoriteiten. De*

moeder van uw vrouw heeft immers na de moord niet in de gevangenis gezeten noch werd ze gearresteerd omdat de politie door de klachten van uw schoonmoeder op de hoogte was dat haar man haar mishandelde en ze uit zelfverdediging haar man met een bijl doodde toen hij uw vrouw met een heet strijkijzer op haar rug wou verwonden. Nadat uw vrouw door haar ooms werd ontvoerd, kreeg ze ook hulp van de Georgische autoriteiten, tot op het hoogste niveau (m.n. van de toenmalige Georgische president Gamsakhurdia en regering), om haar ontvoerde dochter terug te krijgen uit Rusland. U verklaart ook aanvankelijk dat de ooms na de ontvoering van uw vrouw in Georgië werden vervolgd, niet in Rusland. Verder hierover bevestigd wijzig u onmiddellijk uw verklaring en stelt u dat er niks is gebeurd, dat ze nooit zijn gearresteerd of gestraft, dat ze misschien iemand hebben omgekocht en zo de zaak werd afgesloten, dat u het niet weet, dat ze invloedrijke mensen zijn die een rechtbank of andere overheidsdiensten kunnen omkopen, en dat u denkt dat ze hetzelfde hebben gedaan. Er moet worden opgemerkt dat u blote beweringen uit gebaseerd op vermoedens zonder enige objectieve bewijzen. Er dient ook gewezen te worden naar de verklaring van uw vrouw bij de DVZ, waar ze aangaf dat nadat ze was vrijgekomen: "mijn ooms zijn officieel als criminelen verklaard. In die periode konden ze niet meer aan ons komen", waaruit blijkt dat de Georgische autoriteiten toen wel degelijk maatregelen hebben genomen tegen haar ooms.

Blijkens uw verklaringen (CGVS p. 5 & 8) en deze van uw vrouw (Vragenlijst DVZ pt. 3.5) was de vader van uw vrouw en diens broers, die afkomstig waren van Svanetië, lid van een criminele organisatie ('dieven binnen de wet'), waartegen de politie onmachtig was om uw vrouw en haar moeder bescherming te bieden. Uit de hierboven aangehaalde motivatie blijkt reeds dat de Georgische autoriteiten weldegelijk bereid en capabel waren om bescherming te bieden t.a.v. deze criminelen. Meer nog, u verklaart ook (CGVS p. 5 & 10) dat de vader van uw vrouw 18 jaar in de gevangenis heeft doorgebracht wegens moord, lidmaatschap van een criminele organisatie, beroving en diefstal, en dat zijn broers allemaal reeds veroordeeld zijn geweest tevens wegens lidmaatschap van een criminele organisatie, beroving en diefstal."

Verzoekers lijken het voorgaande geenszins te betwisten in het voorliggende verzoekschrift zodat de Raad zich deze pertinente en terechte motieven, die steun vinden in het administratief dossier, toe-eigent.

2.3.7.5. Wat betreft de vermeende vervolgingsfeiten, al dan niet van onbekenden dan wel uitgaande van of in opdracht van verzoeksters ooms, sinds deze eeuw en meer bepaald sinds het huwelijk van verzoekers in 2008, en vooral sinds de geboorte van hun zoon in 2012, stelt de Raad vast dat verzoekers, nog los van de geloofwaardigheid van deze feiten, niet aantonen dat zij de van hen redelijkerwijze te verwachten inspanningen hebben geleverd om hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten te bekomen.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente "COI Focus" betreffende "Georgië – Algemene situatie" van 11 december 2023, waarnaar in de aanvullende nota van de verwerende partij van 12 maart 2024 verwezen wordt en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de

rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 11 december 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers werpen hier geen ander licht op. Waar zij in het voorliggende verzoekschrift op algemene wijze en onder verwijzing naar de COI Focus, "*Georgië algemene situatie*", van 16 januari 2023 en een rapport van *Amnesty International* wijzen op de algemene politieke situatie, de recente politieke ontwikkelingen, de ernstige corruptieproblemen en de tekortkomingen van het Georgische politieke en justitiële systeem in Georgië, slagen zij er in ieder geval niet in afbreuk te doen aan het gestelde in de meest recente COI Focus van 11 december 2023 en waarin terdege wordt erkend dat er sprake is van een "*backslide of democracy*", gelet op de aanhoudende politieke spanningen en het uitblijven van hervormingen van het rechtssysteem en de nog steeds aanwezige corruptie, maar dat er, niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, in het algemeen nog steeds gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Waar zij verwijzen naar rechtspraak van de Raad uit 2018, wordt opgemerkt dat de geciteerde rechtspraak individuele gevallen betreft en geen bindende precedentwaarde heeft. Het verzoek van verzoekers dient op individuele wijze te worden beoordeeld, waarbij zij hun nood aan internationale bescherming *in concreto* dienen aan te tonen. Verzoekers blijven desbetreffend evenwel in gebreke, zoals hierna zal blijken.

In zoverre zij hiermee, alsook met de aanhaling van twee algemene rapporten, wensen op te werpen dat de bescherming van de Georgische autoriteiten niet als doeltreffend kan worden beschouwd vanwege de hoge graad van corruptie, zeker tegen leden van de maffia en dat het bestaan van vendetta's in Georgië en het gebrek aan bescherming door de nationale autoriteiten al lang geleden zijn vastgesteld, wijst de Raad op het volgende. Uit objectieve informatie gevoegd bij het administratief dossier blijkt dat de specifieke omstandigheden waarin verzoekster en haar moeder werden gevisieerd, *i.e.* uit bloedwraak door inwoners van Svanetië die leden waren van de criminele organisatie 'dieven binnen de wet', niet meer tot de actualiteit in Georgië behoren (administratief dossier, map landeninformatie, stukken 1 en 2). In de bestreden beslissingen wordt dienaangaande terecht als volgt gesteld: "*U weet verder niet of haar ooms nog recent veroordelingen hebben opgelopen maar stelt dat er mogelijks iemand van hen momenteel in de gevangenis zit, en stelt dat leden van een criminele organisatie nog steeds goede banden hebben met de huidige regering en nog steeds invloedrijk zijn (CGVS p. 10). Er moet opgemerkt worden dat de specifieke omstandigheden waarin uw vrouw en haar moeder werden gevisieerd, i.e. uit bloedwraak door inwoners van Svanetië die leden waren van een criminele organisatie ('dieven binnen de wet'), niet meer tot de actualiteit in Georgië behoren. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de macht van deze maffia groepen begin deze eeuw aantoonbaar was gebroken en dat tegen 2006 zowat elke 'dief in de wet' ofwel in de gevangenis zat of het land had verlaten. Ook blijkt uit deze informatie dat de praktijk van vendetta's in Svanetië sinds 2004 nagenoeg verdwenen is en dat deze praktijk enkel wordt gedaan tussen Svanetiërs. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt ook dat burgers zich voor de problematiek van bloedwraak kunnen wenden tot de Georgische politie, die feiten van bloedwraak behandelen zoals andere strafrechtelijke feiten.*"

Inzake criminele autoriteiten en de specifieke criminele organisatie 'dieven binnen de wet' staat in de meest recente COI Focus van 11 december 2023 (p. 31) overigens het volgende opgetekend: *"Volgens TIG kan de term "criminele autoriteiten" ook verwijzen naar personen die deel uitmaken van de georganiseerde misdaad en gaan zij maffiagewijs te werk. Deze criminelen worden volgens TIG in het algemeen vervolgd in Georgië, net zoals personen die hiermee verbonden zijn. Toch sluit TIG niet uit dat er overeenkomsten kunnen bestaan tussen deze criminelen en de autoriteiten. Volgens TIG is het veeleer uitzonderlijk dat iemand problemen heeft met deze criminele autoriteiten. Als iemand met hen problemen heeft, is dat volgens TIG omdat zij geld willen.*

Vertegenwoordigers van een internationale organisatie in Georgië geven ook aan dat de term "criminele autoriteiten" verwijst naar de Georgische maffia of "thieves in law". Zij vormen niet langer een probleem in Georgië nadat de vorige regering met hen komaf heeft gemaakt. Deze criminelen troggelden geld af van zakenmannen en in gevangenis en waren vaak bezig met drughandel".

Verzoekers brengen geen recente informatie bij die de beoordeling, dat de criminele organisatie 'dieven binnen de wet' thans niet meer tot de actualiteit in Georgië behoort en dat tegen leden van criminele organisaties in het algemeen bescherming voorhanden is, vermag in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad stipt voorts aan dat uit de door verzoekers aangehaalde informatie en uit de bij het administratief dossier gevoegde algemene informatie (map landeninformatie, stuk 2), waarnaar verzoekers overigens zelf ook verwijzen, doch hieruit slechts een selectieve lezing maken, blijkt dat de praktijk van vendetta's in Georgië fors verminderd is, dat dit wel nog enigszins kan voorkomen in de achtergelegen berggebieden, maar dat vendetta's in Svanetië sinds 2004 nagenoeg verdwenen zijn en dat deze praktijk enkel wordt gedaan tussen Svanetiërs. Verder blijkt dat burgers zich voor de eventuele problematiek van bloedwraak kunnen wenden tot de Georgische politie, die feiten van bloedwraak behandelen zoals andere strafrechtelijke feiten. Dat geen bijzondere bescherming zou worden geboden, is niet nodig gelet op de marginaliteit van het fenomeen en de gelijke behandeling zoals andere strafrechtelijke feiten. Daargelaten dat de informatie waarop dit gesteund is reeds dateert uit 2015, blijkt hieruit immers dat, hoewel de autoriteiten geen specifieke (wettelijke) bescherming voorzien inzake vendetta's, de autoriteiten dergelijke bescherming wel bieden doordat zij vendetta's zien als gemeenrechtelijk misdrijf en de in het kader van zulke vendetta's gepleegde misdrijven kwalificeren en bestraffen bijvoorbeeld onder de noemer van moord of slagen en verwondingen.

Verzoekers werpen in het algemeen op dat hun ervaring en vervolgingsfeiten aantonen dat Georgië niet in staat is om een effectieve bescherming te bieden aan staatsburgers die vervolgingen vrezen van personen die banden houden met het criminele (maffia)milieu. In deze stipt de Raad aan dat het aan verzoekers toekomt om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij moeten aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming. Zij slagen hier evenwel niet in.

In de bestreden beslissingen wordt dienaangaande terdege als volgt overwogen:

"Redelijkerwijze mag aldus verwacht worden dat jullie voor de beweerdelijke problemen die jullie kenden sinds jullie huwelijk in 2008, en vooral sinds de geboorte van uw zoon in 2012, aantonen dat jullie bescherming hebben gezocht, maar deze niet hebben gekregen.

Wat betreft de twee beweerdelijke pogingen tot ontvoering van jullie zoon verklaart u echter (CGVS p. 10) dat jullie geen klacht hebben ingediend omdat dit geen zin had, daar jullie niet wisten wie de dader was konden jullie niet concreet klacht indienen. Gevraagd of jullie dan geen klacht konden indienen tegen onbekenden, verklaart u dat jullie toch moesten weten wie de dader was, dat jullie hem dienden te benoemen, dat jullie dit niet wisten en daarom geen klacht hebben ingediend. Deze motivering kan uiteraard niet worden aanvaard. Het doel van een klacht is net dat de bevoegde autoriteiten op basis van de informatie die hen door het slachtoffer wordt aangereikt, bv. m.b.t. locatie, datum, tijdstip, aard en omstandigheden van het incident, vermoeden van daderschap, getuigen (in casu van de beweerdde ontvoeringspogingen van uw zoon de lerares van de kleuterschool),.... een onderzoek kunnen uitvoeren naar de mogelijke dader(s). Met dergelijke handelswijze toont u aldus absoluut niet aan dat de overheid in uw land van herkomst onwillig of onmachtig is om bescherming te verlenen.

Wat de beweerdelijke aanval op u betreft door twee onbekenden met een mes verklaart u (CGVS p. 11 & 13-14) dat ze zeiden dat u moest zwijgen en stoppen, maar u had geen idee wat ze bedoelden, dat hierna de politie ter plaatse kwam en een verslag opstelde. Gevraagd of u toen uw vermoeden uitte wie er volgens u

achter die aanval zat en klacht tegen de ooms van uw vrouw indiende, stelt u dat u dit zeker niet heeft gedaan omdat anders de politie uw belagers zouden vervolgen, naar hen zouden gaan en ze ondervragen, dat als de politie zou bewijzen dat de ooms van uw vrouw de daders zouden zijn dit uw situatie met hen zou erger maken. Dergelijke motivering kan evenmin worden weerhouden. Het loutere feit dat u bang was voor uw belagers en vreesde dat de situatie zou verergeren, betekent echter niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden tegen de ooms van uw vrouw. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.

Bij algemene bevraging waarom u nooit een poging heeft ondernomen om de bescherming van de Georgische autoriteiten te proberen in te roepen, verwijst u (CGVS p. 13) naar de andere mentaliteit die er zou zijn in Georgië in vergelijking met Europa, dat als iemand een klacht indient bij de politie die persoon dan scheef wordt bekeken, dat als iemand zou vertellen dat ze worden bedreigd, men deze persoon zou uitlachen en beledigen. Behoudens dat dit een blote bewering is, kan bezwaarlijk begrepen worden dat dit een reden zou vormen om een ernstig voorval, zoals bv. een poging tot ontvoering van uw zoon, aan te kaarten bij de bevoegde autoriteiten.

U legt ook een ernstige tegenstrijdige verklaring af over jullie contacten met de politie om jullie problemen aan te kaarten. Zo werd u ermee geconfronteerd (CGVS p. 15) dat uit de verklaringen die jullie aflegden bij de DVZ blijkt dat er wel sprake is dat jullie enkele keren - tevergeefs - de politie op de hoogte hebben gebracht, waarna u verklaart (CGVS p. 15) dat u persoonlijk nooit bij de politie klacht heeft ingediend maar dat uw vrouw wel een beroep deed op de politie om geholpen te worden maar dat er geen reactie kwam. Kort hierna, nuanceert u deze bewering en stelt u dat uw vrouw de wijkagent op de hoogte bracht van jullie situatie, dat ze niet naar de politie afdeling ging en dat dit geen officiële klacht was. Redelijkerwijze kan echter verwacht worden dat u hiervan bij bevraging over welke stappen jullie ondernamen om bescherming te krijgen van de bevoegde autoriteiten eerder spontaan melding had van gemaakt. Meer nog, het is net u (en niet uw vrouw zoals u stelt) die bij de DVZ (Vragenlijst pt. 3.5) verklaarde dat u 2 of 3 keer de politie op de hoogte heeft gesteld van jullie problemen. Deze vaststelling ondermijnt dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Uw vrouw werd eerder bij de DVZ (Vragenlijst vrouw pt. 3.5) gevraagd of haar ooms haar nog steeds bedreigen waarop ze stelde dat ze zelfs tot in Duitsland en Frankrijk gekomen zijn toen jullie daar woonden. U maakt eveneens melding van een mogelijke komst van een oom van uw vrouw naar Duitsland waarop jullie zijn doorgereisd naar Frankrijk, maar u haalde geen vrees aan voor haar ooms tijdens jullie verblijf in Frankrijk, waardoor de geloofwaardigheid van jullie beweringen bijkomend wordt ondermijnd. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 15) hier geen weet van te hebben en haalt u aan dat uw vrouw u dit misschien niet heeft verteld. Kort hiervoor had u ook al gesteld dat uw vrouw u niet alles heeft verteld en meent u dat er nog veel dingen zijn gebeurd die uw vrouw niet heeft verteld. Gevraagd op basis waarvan u deze mening bent toegedaan, verklaart u dat u dit denkt, dat er misschien nog dingen zijn gebeurd voor u haar leerde kennen of sinds jullie samen zijn, maar dat u dit niet weet. Er moet opgemerkt worden dat u slechts een heel weinig gefundeerde grond aanbiedt om te veronderstellen dat uw vrouw bepaalde voorvallen zou achterhouden. Bovendien kan verwacht worden dat echtgenoten die op basis van hetzelfde asielrelaas de zeer ingrijpende beslissing nemen hun land van herkomst te verlaten en die ook tijdens hun asielprocedure op de hoogte werden gesteld van het belang van de geloofwaardigheid van hun relaas, hierover communicatie zouden voeren indien er zich nog ernstige voorvallen zouden hebben voorgedaan.

Wat betreft de brandstichting van jullie huis in Martkopi blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 7) dat u enkel 'vermoedt' dat de ooms van uw vrouw hiertoe de opdracht aan iemand hadden gegeven, dat er op het moment van de brand niemand aanwezig was en dat de elektriciteit uit was, en vraagt u zich af hoe het huis dus zo maar in brand kon gaan. Later verklaart u (CGVS p. 14) dat de politie een onderzoek voerde dat nog steeds lopende is en jullie nog wachten op nieuws. U voegt hierna toe dat uw moeder in Georgië documenten heeft over de brandstichting, dat iemand jullie huis heeft in brand gestoken. U geeft aldus aanvankelijk te kennen dat u vermoedt dat er sprake is van brandstichting, dat het onderzoek nog lopende is zonder nieuws, en besluit met dat er documenten zijn die aantonen dat iemand jullie huis in brand heeft gestoken. Dergelijke volatiele verklaringen maken dat uw verklaringen weinig doorleefd overkomen waardoor de geloofwaardigheid ervan wordt ondermijnd. Er werd u ook gevraagd om de documenten die uw moeder hieromtrent zou bezitten (politie, brandweer, gemeente, verzekering...), op het CGVS voor te leggen. Tot op heden heeft u nog geen dergelijke bewijsstukken aangebracht waardoor verder de geloofwaardigheid van uw beweringen wordt ondermijnd.

U stelt (CGVS p. 2 & 4 & 11) dat u in 2013 Georgië ontvluchtte en naar Duitsland reisde, dat u er de volgende dag uw verzoek om internationale bescherming indiende, en dat uw vrouw zich 5 maanden later met de kinderen bij u kwam vervoegen. Uit de verklaringen die u en uw vrouw aflegden bij de DVZ (Verklaring pt. 22

& 37), en uit de informatie voorhanden op het CGVS (Eurodac-hit), blijkt echter dat u in april 2015 naar Duitsland ging om er op 10/06/2015 een verzoek om internationale bescherming in te dienen en uw vrouw er ongeveer 5 maanden later op 04/12/2015 haar verzoek indiende. Bij confrontatie (CGVS p. 11) bleef u erbij dat u in 2013 Georgië heeft verlaten en hierna 4 jaar in Duitsland heeft verbleven, dit terwijl uit uw eerdere verklaringen bij de DVZ duidelijk blijkt dat jullie toen 2 jaar in Duitsland hebben verbleven. Het CGVS kan enkel maar raden naar de reden waarom u hierover bedrieglijke verklaringen wenst af te leggen. De meest voor de hand liggende reden lijkt te zijn dat u jullie vlucht uit Georgië dichter wenst te situeren t.a.v. de geboorte van jullie zoon op 31/03/2012. Aangezien blijkens de verklaringen van uw vrouw bij de DVZ (pt. 3.5) jullie belagers hebben gewacht totdat ze een zoon kreeg om wraak te nemen, is het immers merkwaardig dat jullie nog tot 2015 in Georgië zijn gebleven. U stelt immers (CGVS p. 10) dat de twee ontvoeringspogingen van uw zoon plaatsvonden toen hij anderhalf à twee jaar oud was, i.e. tussen september 2013 en maart 2014. Aangezien u stelt dat jullie geen bescherming konden krijgen van de Georgische autoriteiten, is het merkwaardig dat jullie dan nog tot in 2015 in Georgië hebben verbleven.

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was. Bovendien kunnen er zich ernstige vragen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van uw relaas sinds uw huwelijk."

De Raad acht deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, pertinent en draagkrachtig en verzoekers brengen geen valabele argumenten aan ter verklaring, laat staan ter weerlegging hiervan. Meer nog, zij laten het gros van deze overwegingen geheel onverlet, zodat de Raad zich deze dan ook toe-eigent. Door eenvoudigweg bepaalde eerdere verklaringen te herhalen en op te werpen dat de bedreigingen en vervolgingen duidelijk niet gestopt zijn, slagen zij er geenszins in aan te tonen dat zij niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten konden dan wel zullen kunnen rekenen.

Waar verzoekers opwerpen dat zij geprobeerd hebben hun verklaringen te staven, in het bijzonder door een foto van hun brandend huis te laten zien, merkt de Raad op dat uit de voorliggende beelden van een brandend huis niet kan worden opgemaakt dat dit verzoekers' huis in Martkopi zou betreffen, laat staan dat de ooms van verzoekster achter de brandstichting zouden zitten. Verzoekers laten overigens tot op heden na enig officieel document in verband met deze brandstichting voor te leggen, niettegenstaande het verklaarde dat een politieonderzoek lopende is en dat verzoekers moeder in Georgië documenten heeft over de brandstichting.

Voor het overige stipt de Raad aan dat, wat er ook van zij van de geloofwaardigheid van de twee beweerdelijke ontvoeringen van hun zoon, verzoekers nagelaten hebben om klacht neer te leggen en dat de hiervoor opgegeven verschoning, gelet op de *supra* weergegeven pertinente overwegingen, niet kan worden aanvaard.

Gelet op hetgeen voorafgaat, overtuigen verzoekers niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hen gevreesde problemen geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te bieden. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

2.3.7.6. Verzoekers laten de bestreden beslissingen verder geheel ongemoeid waar, inzake de medische problemen van hun dochter, met recht als volgt gemotiveerd wordt:

"U haalt ook aan (CGVS p. 5 & 15) dat uw in Duitsland geboren dochter autistisch is en begeleiding nodig heeft. Ze moet naar een speciale school, kan niet spreken, heeft geen zichtproblemen, en kan niets zelfstandig doen. U verklaart hieromtrent verder dat kinderen in Georgië die autistisch zijn door hun ouders worden thuisgehouden opdat andere kinderen ze niet zouden uitlachen, dat dergelijke ouders zich schamen, maar niet u, en dat u ook niet wil dat iemand u in Georgië zou uitlachen omdat u zo'n dochter heeft. Er moet worden opgemerkt dat deze problemen van hypothetische aard zijn, en bezwaarlijk gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts stelt u dat er geen aangepast onderwijs voorhanden is voor uw dochter in Georgië. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde."

2.3.7.7. De door verzoekers neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier en die nog niet aan bod gekomen zijn, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekers overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Waar verzoekers bij hun aanvullende nota eensdeels een attest van mevrouw D. voegen, die actief is in een Franse organisatie en die verzoekster en haar kinderen geholpen heeft tijdens hun verblijf op straat in Frankrijk in 2019, wijst de Raad erop dat deze getuigenis geenszins afbreuk doet aan de mogelijkheid voor verzoekers om zich bij toekomstige problemen tot de Georgische autoriteiten te wenden.

Waar verzoekers bij hun aanvullende nota anderdeels opnieuw de documenten indienen die na het nemen van de bestreden beslissingen reeds naar het commissariaat-generaal werden gestuurd met het oog op heropening van hun verzoeken, stipt de Raad aan dat deze documenten, die in het Georgisch dan wel Russisch zijn opgesteld, niet vergezeld zijn van een voor eensluidende vertaling zodat de Raad er geen kennis van kan nemen, maar dat bovenal uit de inventaris van deze stukken in het Nederlands blijkt dat deze 33 documenten allen betrekking hebben op de feiten die zich in Georgië in de jaren 1990 hebben afgespeeld in hoofde van verzoekster en haar moeder. Deze feiten, zo weze nogmaals herhaald, worden echter geenszins in twijfel getrokken en voor deze feiten konden verzoekster en haar moeder rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Aan het verzoek tot heropening van de dossiers werd naar het oordeel van de Raad dan ook op goede gronden, los van de vaststelling dat de administratieve procedure afgesloten was, geen gevolg gegeven en een nader onderzoek van de betreffende documenten dringt zich niet op, gelet op de hoger gedane vaststellingen omtrent de daadwerkelijk genoten beschermen vorige eeuw en de mogelijkheid voor verzoekers om zich bij eventuele toekomstige problemen te wenden tot hun nationale autoriteiten.

2.3.7.8. Verzoekers' kritiek op het motief dat betrekking heeft op de verzoekers broers ingediende beschermingsverzoeken, betreft tot slot een overtollig motief dat in deze zaak door de Raad niet wordt weerhouden, noch overgenomen als een pertinente vaststelling. Verzoekers' kritiek hierop dient in deze zaak dan ook niet verder te worden besproken daar de voorgaande bevindingen voldoende determinerend zijn om de bestreden beslissingen te schragen.

2.3.7.9. Daar waar verzoekers *in fine* van hun verzoekschrift poneren te behoren tot een bepaalde sociale groep, nl. die van "*personen met psychologische problemen; familiemembers van personen die banden houden met het criminele en maffiamilieu, familiemembers van personen die wraak willen nemen on het kader van een vendetta*", wijst de Raad erop dat, daargelaten de vraag of de door verzoekers omschreven groep als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd, het louter behoren tot een bepaalde sociale groep er niet automatisch op wijst dat verzoekers persoonlijk en systematisch wordt vervolgd. De vrees voor vervolging dient immers steeds *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke. Bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging, zoals *in casu* gezien verzoekers niet aannemelijk maken dat het hen met betrekking tot hun verklaarde problemen aan nationale bescherming ontbreekt, is het behoren tot een bepaalde sociale groep irrelevant.

2.3.7.10. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers.

2.3.7.11. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Georgië.

2.3.8.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, met uitzondering van het gegeven dat deze problemen geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zouden hebben gekend.

2.3.8.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.8.4. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.10. Overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet vormt het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Zo al geloof zou kunnen worden gehecht aan de door verzoekster aangevoerde problemen en vrees sinds hun huwelijk in 2008, dient te worden vastgesteld dat er *in casu* en gelet op de hoger gedane vaststellingen, onder meer omtrent de mogelijkheden tot bescherming voor verzoekers in hun land van herkomst, goede redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Bijgevolg kan de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet worden aangenomen.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en waarbij hij werd bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. Verder blijkt dat het commissariaat-generaal overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet de verwachte redelijke inspanningen heeft geleverd om verzoekster de kans te geven de nodige informatie over haar verzoek aan te brengen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.12. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.13. Waar verzoekers in “*nog ondergeschikte orde*” vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS